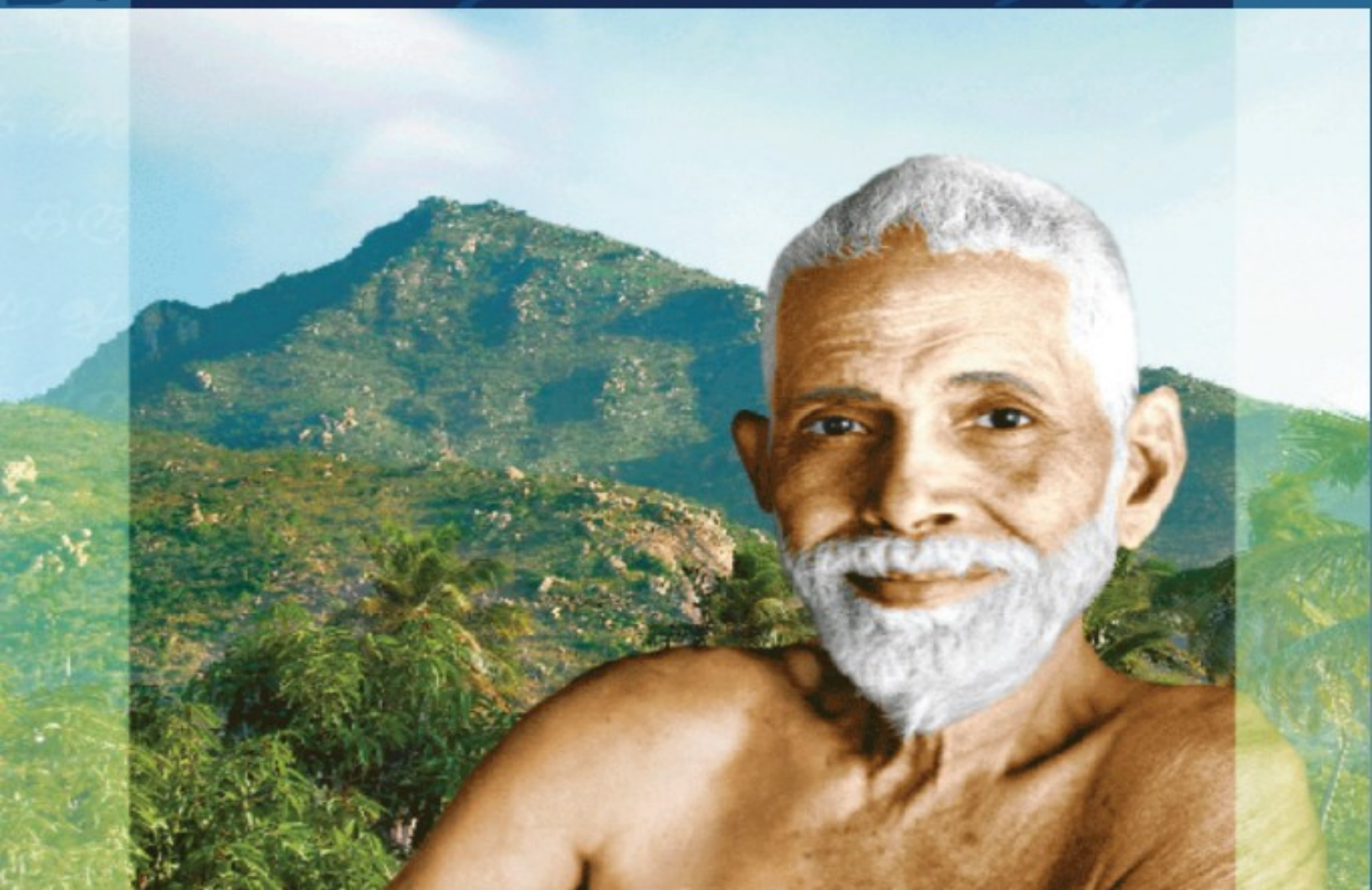

Ramana Maharši

Ko sam **JA?**

Kako spoznati sebe

VAŽNO UPOZORENJE!

**Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!
Sva prava zadržana.**

**Nijedan deo ove knjige ne može se
objavljivati, postavljati na
internetu ili deliti s drugima bez
prethodne pismene dozvole od
strane vlasnika autorskih prava.**

Ramana Maharši

KO SAM JA?

Prevod sa engleskog:

Nataša Nikolić

Zoran Denić

Beograd

mart 2018.

Naslov originala:

Who Am I? (Nan Yar?)

The Teachings of Bhagavan Sri Ramana

Maharshi

Published by

V. S. RAMANAN

PRESIDENT, BOARD OF TRUSTEES

SRI RAMANASRAMAM

TIRUVANNAMALAI, S. INDIA

Izdavač:

ARUNA

Lektura:

Aleksandar Dramićanin

Plasman:

IK ARUNA

064/15-77-045

Štampa:

„Zuhra”, Beograd

Tiraž:

300 primeraka

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

233-1

ШРИ Рамана Махарши, 1879-1950

Ko sam ja? / Ramana Maharshi ; [prevod sa engleskog Nataša Nikolić
Zoran Denić. - Beograd : Aruna, 2018 (Beograd : Zuhra). - 28 str. ; 17 cm

Prevedeno prema: Who Am I? Sri Ramana Maharshi. - Tiraž 300. - Uvod:
str. 5.6.

ISBN 978-86-86073-93-8

COBISS.SR-ID 259394060

UVOD

Spis „*Ko sam ja?*” dobio je naslov po nizu postavljenih pitanja i odgovora u vezi s metodom samoispitivanja. Pitanja je Bagavanu Šri Ramani Maharšiju postavljao Šri M. Šivaprakašam Pilai 1902. godine. Šri Pilai je bio diplomirani filozof, u to vreme zaposlen u Upravi prihoda u Južnoj Arkot oblasti. Tokom službenog puta u Tiruvanamalai 1902. godine, posetio je Virupakša pećinu na planini Arunačala i upoznao Učitelja. Zatražio je od njega duhovno vođstvo i odgovore na pitanja posvećena samoispitivanju. Budući da Bagavan tada nije govorio, ne zato što je nametnuo sebi zavet ćutanja, već zato što nije imao potrebu za tim, odgovarao je gestikulirajući, a kada to nije bilo dovoljno jasno, davao je pismene odgovore. Šri Šivaprakašam Pilai je zabeležio četrnaest pitanja na koja je Bagavan odgovorio i taj rad je prvi put objavio 1923. godine, zajedno s nekoliko pesama koje je posvetio tome kako je Bagavanova milost delovala u njegovom slučaju, razjasnila mu sve sumnje i spasila ga životnih kriza. Spis „*Ko sam ja?*” potom je objavljen nekoliko puta. Postoji i druga verzija ovog spisa, u obliku eseja.

Zajedno sa *Vičarasangraham*, spis „*Ko sam ja?*” predstavlja prvi niz uputstava u onom obliku kako ih je izrazio Učitelj. Ovi spisi su jedina dva Bagavanova prozna rada. Oni jasno ukazuju na esencijalno učenje: da samoispitivanje predstavlja direktan put do oslobođenja.

Konkretan način na koji treba upražnjavati samoispitivanje lucidno je predstavljen u spisu „Ko sam ja?”. Um se sastoji od misli. Misao „ja” se prva pojavljuje u umu. Kada postavimo pitanje „ko sam ja?” i istrajavamo na njemu, sve naše druge misli bivaju uništene. Misao „ja” na kraju iščezava, a ostaje vrhovno, nepodvojeno Sopstvo. Lažna identifikacija Sopstva sa fenomenima ne-Sopstva, kao što su telo i um, tako biva okončana pri čemu dolazi do prosvetljenja, Sakšatkare. Proces, naravno, nije lak. Prilikom ispitivanja „ko sam ja?” pojavljivaće se druge misli, ali nakon što izrone, ne treba ih pratiti već se, naprotiv, treba zapitati: „Kome se one javljaju?” Da bi se to postiglo potrebno je biti potpuno budan. Pomoću istrajnog ispitivanja um treba da ostaje na svom izvoru; ne treba mu dopustiti da luta i da se gubi u lavirintima misli koje je sam stvorio. Sve druge discipline, poput kontrole daha i meditacije na forme Boga, treba gledati kao dopunske prakse, koje se koriste sa ciljem da pomognu umu da ostane miran i usredsređen. Za um koji je savladao veštinu koncentracije, samoispitivanje postaje relativno lako. To je neprekidno ispitivanje radi uništenja misli kako bi se Sopstvo spoznalo kao jedinstvena Stvarnost u kojoj ne postoji čak ni „ja” misao, već samo iskustvo koje se naziva „Tišina”.

Ovo je suština učenja spisa „Ko sam ja?” Bagavana Šri Ramane Maharšija.

Univerzitet u Madrasu

30. jun 1982.

Reč izdavača

Tokom prvih godina boravka u pećini Virupakša (1899-1904), Bagavan je veći deo vremena bio pod zavetom ćutanja, a zatim je poklonicima davao kratke „pismene” odgovore tako što je ispisivao slova u pesku, ili ih je zapisivao na škriljcima. Na taj način je svoje odgovore dobio Šri Šivaprakašam Pilai [1](#). Potom ih je prepisao, a pouke koje je dobio objavljene su, posle mnogo godina, kao spis pod naslovom „Ko sam ja?” (*Nan Yar*) i „Samospoznaja”. Prvobitno su se oba spisa pojavila u formi pitanja i odgovora.

Između 1923. i 1928. godine, Bagavan je odlučio da preradi spis „Ko sam ja?” u oblik eseja. Dodat je uvodni deo, izvestan broj pitanja je izostavljen, deo promenjen, ali, bez obzira na ove korekcije, većina rečenica uopšte nije pretrpela izmene. Bagavan je samo promenio redosled osnovnih ideja i učinio ih logički doslednijim.

Osim ove verzije sa pitanjima i odgovorima, koja sadrži dvadeset osam pitanja, a koja se i danas objavljuje kao zasebna knjiga, postoji druga verzija koja sadrži samo četrnaest pitanja i koja se objavljuje uz *Šri Ramana Viđajam* (tamilsku biografiju Šri Bagavana) i jedan prevod na engleski koji je predstavljen u spisu *Samospoznaja*. Međutim, verzija u obliku eseja uključena je u *Šri Ramana Nutrirati* (tamilska sabrana dela Šri Ramane) i pošto je nju priredio sam Šri Bagavan, ona se smatra glavnom, autentičnom i izvornom verzijom.

Verzija u obliku eseja se većinom oslanja na onu koja sadrži dvadeset osam pitanja i odgovora, međutim, dok ju je pripremao, Šri

Bagavan je napisao i dodao neke delove (kao što je ceo prvi odeljak), izostavio je neke druge (kao što su odgovori na pitanje broj 4 i 5, prvu rečenicu iz odgovora na pitanje br. 6, delove odgovora na pitanje br. 20, itd.) i preinačio, proširio i poboljšao neke delove (kao što je odgovor na pitanje 27). Međutim, većinu rečenica nije uopšte izmenio, već je jednostavno preuredio ideje i stavio ih u logičniji i čvršće povezan sled.

Prvo pitanje koje je Šri Šivaprakašam postavio Bagavanu Šri Ramani, bilo je "*Nan Yar?*" (Ko sam ja?), a Šri Bagavan je odgovorio: "*Arive nan*", što znači „Jedino je znanje Ja“, „Samo znanje je Ja“, ili „Znanje je uistinu Ja“, pošto tamilska reč "*arivu*" približno odgovara sanskritskoj reči "*gjana*", odnosno „znanje“. Zatim je Šivaprakašam Pilai pitao: „Kakva je priroda tog znanja?“, a Šri Bagavan mu je odgovorio: „*Arivin swarupam sat-chit-anandam*“ (priroda ovog znanja je *postojanje-svest-blaženstvo*). Izuzev ova dva odgovora, celina drugog odeljka zapravo nije sadržala odgovore Šri Bagavana. Zato je On, kada mu je učenik Šri Šivaprakašam Pilaija, Šri Manikam Pilai, prvi put doneo rukopis ovog dela, sa čuđenjem upitao: „Ja to nisam napisao. Kako se to ovde našlo?“ Manikam Pilai je objasnio: „Kada je Šivaprakašam Pilai prepisivao Bagavanove odgovore u svesku, dodao je ovaj deo, misleći da će mu pomoći da jasnije razume njegov prvi odgovor.“ „O, da, on je već bio upoznat sa učenjem „*neti-neti*“ („ne to, ne to“) iz spisa, pa je iz tog razloga razmišljao na predloženi način“, primetio je Bagavan. Međutim, kasnije, dok je pripremao verziju u obliku eseja, Šri Bagavan nije izostavio ovaj deo, već je svoje odgovore jednostavno označio podebljanim slovima.

Među svim proznim delima Bagavana, spis „*Ko sam ja?*“ neosporno zadržava istaknuto i nedostižno mesto. Uistinu, možemo ga

smatrati kamenom temeljcem Šri Bagavanovih učenja, pošto je u dvadesetak kratkih odeljaka sadržano i izloženo celokupno njegovo učenje u jasnom i jezgrovitom obliku.

Pripremajući ovaj prevod i predstavljajući obe verzije spisa „Ko sam ja?“, kako u prvobitnoj formi tako i u formi pitanja i odgovora, nastojali smo da ga učinimo što je moguće preciznijim i vernijim originalu na tamilskom jeziku, čak i po cenu toga da ponekad bude nauštrb uglađenog stila engleskog jezika. Podela teksta na odeljke, rečenice i red rečenica tačno odgovaraju originalu, i, koliko god je to moguće, struktura svake rečenice data je u istom obliku kao i u originalu. Svi delovi koji su štampani masnim slovima u originalu i ovde su tako štampani. Svi drugi delovi koji su u ovom prevodu u zagradi, uključeni su u njega da bi tačno ukazali na tamilsku ili sanskritsku reč koja se koristi u originalu, ili da bi učinili jasnijim značenje teksta i upotpunili smisao rečenice koja u doslovnom prevodu ne čini kompletnu ili jasno određenu razumljivu celinu na engleskom jeziku. Na sličan način su prevodu dodate fusnote kojih u originalu nema. Takođe su, za vreme prevođenja, revnosno upoređivani svi prevodi ovog dela kako se nijedna njihova dobra strana (kao što su odgovarajuće reči, oblikovanje rečenica itd.) ne bi propustila u ovom prevodu.

Ramanašram

Ko sam ja?

Sva živa bića žele da budu uvek srećna, da izbegnu patnju i osećaju bezgraničnu ljubav prema sebi. Isto tako i čovek želi da bude srećan, jer je sreća, sama po sebi, uzrok ljubavi. Da bi ostvario tu sreću, koja je njegova prava priroda i koju on doživljava u stanju dubokog sna, u kome nema uma, potrebno je da spozna sebe. Osnovno sredstvo do toga je put znanja u obliku ispitivanja „ko sam ja?“.

1. Ko sam ja?

Ovo grubo fizičko telo sačinjeno od sedam komponenata [2](#), ja nisam. Pet čulnih organa – čulo sluha, dodira, vida, ukusa i mirisa, kroz koje se primaju odgovarajuće čulne senzacije: zvuk, dodir, boja, ukus i miris – ja nisam. Pet motornih organa, odnosno govor, kretanje, hvatanje, izlučivanje i reprodukcija, ja nisam. Pet vitalnih tokova, prana itd., [3](#) koji obavljaju pet odgovarajućih funkcija, udisanje i dr. – ja nisam. Čak ni um koji misli – ja nisam. Ni neznanje [4](#), koje se sastoji od preostalih utisaka o objektima, i u kojem zapravo nema nikakvih objekata ni funkcija, ja nisam.

2. Ako nisam ništa od svega nabrojanog, ko sam onda ja?

Nakon negiranja svega pomenutog, kroz postupak „ne to, ne to“, Svest koja jedino preostaje – to sam Ja.

3. Šta je priroda Svesti?

Priroda Svesti je postojanje-svest-blaženstvo.

4. Kada će realizacija Sopstva biti postignuta?

Kada svet, odnosno ono što se posmatra bude otklonjen, biće postignuta realizacija Sopstva, koje je posmatrač.

5. Da li je moguće realizovati Sopstvo dok se svet čini stvarnim?

Nije moguće.

6. Zašto?

Posmatrač i objekat posmatranja su kao konopac i zmija. Kao što se pravo znanje o konopcu, koji je nalik zmiji, neće pojaviti sve dok lažno znanje o prividnoj zmiji ne nestane, isto tako se realizacija Sopstva, koje je suština sveta, neće postići dok se verovanje da je svet stvaran ne otkloni.

7. Kada će svet, koji je objekat posmatranja, biti otklonjen?

Nestaće onda kada um, koji je uzrok svakog saznanja i delovanja, postane miran.

8. Kakva je priroda uma?

Ono što nazivamo „um” je čudesna sila koja prebiva u Sopstvu. Ona je uzrok svih misli koje se javljaju. Izvan misli ne postoji tako nešto kao što je um. Stoga, misao je priroda uma. Izvan misli ne postoji nezavisan entitet po imenu svet. U dubokom snu nema misli i nema sveta. U budnom stanju i sanjanju postoje misli, pa samim tim i svet. Kao što pauk ispreda paučinu iz sebe i ponovo je uvlači u sebe, tako i um projektuje svet iz sebe i ponovo ga rastvara u sebi. Kada um izađe iz Sopstva, svet se pojavljuje. Prema tome, kada se svet učini stvarnim, Sopstvo ostaje skriveno; a kada Sopstvo isijava, svet se ne pojavljuje. Ako se priroda uma uporno ispituje, on će iščeznuti ostavljajući sâmo Sopstvo. Ono što se podrazumeva pod Sopstvom je Atman. Um postoji samo kada je povezan s nečim grubim i ne može egzistirati samostalno. Upravo je um ono što nazivamo suptilnim telom ili dušom (*divom*).

9. Na koji način treba ispitivati da bi se razumela priroda uma?

Um je ono što se pojavljuje u telu kao „ja”. Ukoliko ispitamo gde se prvo u telu javlja misao „ja”⁵, otkrićemo da je to u srcu. To je mesto odakle um izvire. Ako bi čovek neprekidno mislio „ja”, „ja”, došao bi do tog mesta. Od svih misli koje se javljaju u umu, misao „ja” je prva. Tek kada se ona pojavi, ostale misli mogu da se pojave. Samo posle prve lične zamenice, pojavljuju se druga i treća lična zamenica; bez „mene” ne bi bilo ni „tebe” ni „njega”.

10. Na koji način možemo umiriti um?

Ispitivanjem „ko sam ja?”. Misao „ko sam ja?” će uništiti sve ostale misli, i kao štap koji služi za raspirivanje pogrebne vatre, na kraju će i sama biti uništena. Tada će se pojaviti samorealizacija.

11. Kako se neprekidno držati misli „Ko sam ja?”

Kada se pojave druge misli, ne treba ih slediti, već se treba upitati: „Kome se one javljaju?” Nije važno koliko se misli pojavljuje. Kako se koja misao pojavi, treba se ozbiljno upitati: „Kome se javlja ta misao?”⁶. Odgovor koji će uslediti biće: „Meni.” Ako se nakon toga upitamo: „Ko sam ja?”, um će se vratiti na svoj izvor, i misao koja se pojavila će utihnuti. Ponavljanjem vežbe na ovaj način, um će razviti sposobnost da ostaje na svom izvoru. Kada um, koji je suptilan, izađe kroz mozak i čulne organe, pojavljuju se gruba imena i oblici; kada ostane u srcu, imena i oblici nestaju. Ne dozvoljavati umu da izlazi napolje, već ga zadržavati u srcu, naziva se „introvertnost” (*antar-mukha*). Dozvoljavati umu da izlazi iz srca je „ekstrovertnost” (*bahir-mukha*). Dakle, ako um ostaje u srcu, „ja”, koje je koren svih misli, neumitno će nestati, a uvek postojeće Sopstvo će zasijati. Šta god čovek radio, trebalo bi da to čini bez egoističnog „ja”. Kada bi tako delao, sve bi poprimilo božansku prirodu.

12. Ima li još nekih načina da se um umiri?

Osim samoispitivanja, nema drugog sredstva. Ukoliko pomoću drugih metoda pokušamo da kontrolišemo um, učiniće nam se da je to moguće, međutim, on će ipak ponovo izroniti. Kontrolom daha um

takođe postaje miran, ali biće miran samo dok se dah kontroliše, a kada se disanje vrati u uobičajeni ritam, on će ponovo početi da se kreće i luta pod uticajem preostalih impresija. Um i dah imaju isti izvor. Misao je uistinu priroda uma, a „ja” je njegova prva misao koja predstavlja egoizam. Upravo tamo gde se rađa egoizam, tu izvire i dah. Stoga, kada um postane miran, dah je kontrolisan, i obrnuto, kada je dah kontrolisan, um postaje miran. Međutim, u dubokom snu, disanje se ne zaustavlja. Ono se odvija Božjom voljom – da bi se telo održalo živim i da drugi ljudi ne bi pomislili da je mrtvo. U budnom stanju i samadiju, kada je um miran, dah je kontrolisan. Dah je gruba forma uma. Sve do trenutka smrti um zadržava dah u telu, a kad telo umre, um povlači dah sa sobom. Dakle, vežba kontrole daha samo je pomoćno sredstvo za smirenje uma (*manonigraha*); ona ne može da uništi um (*manonasa*). Isto tako, meditacija na Božje forme, ponavljanje mantri, ograničenja u ishrani, itd., samo pomažu u smirivanju uma. Meditacijom na Božje forme i ponavljanjem mantri, um postaje usredsređen. Um je večna lutalica. Kao što se slon, kome je lanac zakačen za surlu, neprekidno drži tog lanca, tako se i um, kada se veže za ime i oblik, drži samo njih. Kada se um rasprši na mnogobrojne misli, svaka od njih postaje slaba, ali nakon rastvaranja misli, um postaje jednousmeren i jak. Takvom umu će samoispitivanje biti lako. Od svih pravila, najbolje je držati se onog koje se odnosi na uzimanje satvične hrane⁷ u umerenim količinama. Kada se to pravilo sledi, razvija se satvični kvalitet uma⁸, što je korisno za samoispitivanje.

13. Preostale impresije (misli) o objektima čine se beskonačnim, kao talasi u okeanu. Kada će sve one biti uništene?

Što je meditacija na Sopstvo dublja, to će biti sve manje misli.

14. Da li je moguće uništiti preostale impresije o objektima koje dolaze iz beskrajnog vremena i ostati čisto Sopstvo?

Ne prepuštajući se sumnjama „da li je to moguće ili ne?“, treba se istrajno posvetiti meditaciji na Sopstvo. Čak i najveći grešnik ne treba da brine i jadikuje: „O, ja sam grešnik, kako mogu biti spasen?!“, već u potpunosti treba da odbaci misao „ja sam grešnik“, i pažljivo se usredsredi na meditaciju na Sopstvo, pa će sigurno doživeti uspeh. Ne postoje dva uma – jedan dobar, a drugi loš; um je samo jedan. Međutim, postoje dve vrste preostalih utisaka – povoljni i nepovoljni. Kada je um pod uticajem povoljnih utisaka, to nazivamo dobro, a kad je pod uticajem negativnih – zlo.

Umu ne treba dozvoliti da luta, da se vezuje za svetovne objekte niti da se bavi drugim ljudima. Ma koliko drugi ljudi bili loši, prema njima ne treba ispoljavati mržnju. Treba se uzdržati, kako od želja tako i od mržnje. Sve što dajemo drugim ljudima, dajemo sebi. Kada bismo shvatili tu istinu, ko bi bio sebičan prema drugima? Kad se pojavi ego, tada se i sve drugo pojavljuje, a kada se ego umiri, tada i sve drugo postaje mirno. U onoj meri u kojoj se ponašamo ponizno, toliko će i naši rezultati biti dobri. Ako je um miran, onda možemo živeti bilo gde.

15. Koliko dugo treba praktikovati samoispitivanje?

Sve dok su u umu prisutne impresije o objektima, ispitivanje „Ko sam ja?” je neophodno. Kako se koja misao javi, istog trena treba da bude uništena u samom korenu pomoću samoispitivanja. Čovek može uspeti samo ako prione na konstantnu kontemplaciju o Sopstvu, sve dok ga ne zadobije. Dokle god ima neprijatelja u tvrđavi, biće i nereda; tek kada su svi neprijatelji uništeni, tvrđava će pasti u naše ruke.

16. Kakva je priroda Sopstva?

Jedino Sopstvo zaista postoji. Svet, individualna duša i Bog pojavljuju se u Sopstvu poput odsjaja srebra u bisernoj školjci. Ovo trojstvo nastaje i nestaje istovremeno. Sopstvo je potpuno odsustvo „ja” misli. To je ono što se naziva „Tišina”. Samo Sopstvo je svet; samo Sopstvo je „Ja”; samo Sopstvo je Bog - sve je Sopstvo.

17. Zar nije sve delo Božje?

Sunce izlazi bez sopstvene želje, odluke ili napora; usled njegovog prisustva sjaji ćilibar, cveta lotos, voda isparava, ljudi obavljaju svoje poslove, a zatim se odmaraju. Kao što se igla pokreće u prisustvu magneta, tako individualne duše, pod kontrolom tri (kosmičke) funkcije⁹ ili petostruke božanske aktivnosti¹⁰, obavljaju svoje aktivnosti, a zatim se odmaraju, u skladu sa svojom karmom. Bog se ne upliće u svet i stoga ga nikakva karma ne dotiče. Slično tome, svetovne aktivnosti ne utiču na sunce, a vrline i mane preostala četiri elementa ne utiču na sveprožimajući prostor¹¹.

18. Ko je najveći od svih posvećenika?

Onaj koji se predao Sopstvu koje je Bog, najpredaniji je od svih posvećenika. Predati se Bogu, znači prebivati u Sopstvu, ne razmišljajući ni o čemu drugom osim o njemu. Bez obzira na to koliki teret prebacili na Boga, on će Ga nositi. Budući da viša sila sve pokreće, zašto joj se onda ne bismo potčinili, umesto što brinemo o tome šta i kako treba da radimo, a šta i kako ne treba? Mi vrlo dobro znamo da voz nosi sav teret, pa zašto bismo onda dok se vozimo u njemu držali svoj mali prtljag na glavi i osećali se nelagodno, kada ga možemo spustiti na pod i opustiti se?

19. Šta je nevezanost?

Uništenje svake misli bez ostataka u samom začetku je nevezanost. Slično kao što lovac na bisere vezuje kamen oko pojasa da bi zaronio na dno mora, tako svako od nas mora da se naoruža nevezanošću kako bi zaronio unutar sebe i izvadio biser Sopstva.

20. Da li Bog ili Učitelj mogu da oslobode dušu?

Bog i Učitelj samo ukazuju na put oslobođenja, ali ne oslobađaju dušu. Uistinu, nema razlike između Boga i Učitelja. Kao što plen, koji je pao u čeljusti tigra, ne može da umakne, tako će i oni, koji su pod okriljem milostivog pogleda Učitelja, biti spaseni i neće zalutati. Pa ipak, svako treba da se sam potrudi da korača putem na koji ukazuje Bog ili Učitelj i tako postigne oslobođenje. Možemo spoznati sebe samo

sopstvenim okom znanja, a ne tuđim. Zar je Rami potrebno ogledalo da bi znao da je Rama [12](#)?

21. Da li je neophodno da svi koji teže oslobođenju ulaze u analizu pet elemenata?

Isto kao što čovek koji želi da baci smeće nema potrebe da pretura po njegovoj sadržini, tako i onaj koji želi da spozna Sebe ne mora da prebrojava i proučava elemente. Jedino što mora da učini je da odbaci sve elemente koji skrivaju Sopstvo. Na svet treba gledati kao na san.

22. Da li postoji razlika između budnog stanja i sna?

Osim što budno stanje traje duže od sanjanja, drugih razlika nema. Baš kao što se događaji iz budnog stanja čine stvarnim samo dok smo budni, tako je i sa događajima iz sna dok sanjamo. U snu um preuzima drugo telo. U oba ova stanja, misli, imena i oblici se pojavljuju istovremeno.

23. Da li oni koji teže oslobođenju imaju neke koristi od čitanja knjiga?

Svi sveti spisi kažu da je za oslobođenje potrebno umiriti um, pa se stoga njihova osnovna namena svodi na uputstvo kako da se to izvede. Jednom kada ovo shvatimo, neće biti potrebe za beskrajnim čitanjem. Da bismo umirili um, neophodno je da u sebi ispitamo šta je naše Sopstvo. Kako nam u tom traganju mogu pomoći knjige? Trebalo

bi da spoznamo svoje Sopstvo kroz sopstveno oko mudrosti. Sopstvo je unutar pet omotača¹³, a knjige su izvan njih. Budući da se Sopstvo mora pronaći odbacivanjem pet omotača, uzaludno ga je tražiti u knjigama. Doći će vreme kada ćemo morati da zaboravimo na sve što smo naučili.

24. Šta je sreća?

Sreća je sama priroda Sopstva; sreća i Sopstvo nisu različiti. Sreća se ne nalazi ni u jednom objektu sveta. Mi iz neznanja zamišljamo da nas objekti čine srećnim. Kada se um okrene ka spolja, doživljava patnju. Zapravo, kada su mu želje ispunjene, on se vraća na svoj izvor i uživa u sreći koja je Sopstvo. Isto tako, u stanju dubokog sna, samadiju i nesvestici, i kada je željeni objekat zadobijen ili nepoželjni uklonjen, um se okreće ka unutra i uživa u čistom Sopstvu – sreći. Na ovaj način se um neumorno kreće, naizmenično odlazi od Sopstva i vraća mu se. U senci drveta je prijatno, na vrelini sunca je nesnosno. Osoba koja je dugo boravila na suncu oseća olakšanje kada uđe u hlad. Onaj koji stalno izlazi i ulazi u hlad je budala. Mudar čovek uvek ostaje u hladu. Slično tome, um čoveka koji zna istinu ne napušta Sopstvo. Za razliku od njega, um neznalice se okreće svetu, oseća se jadno i nakratko se vraća Sopstvu da doživi sreću. Ono što se naziva svet je u stvari samo misao. Kada svet nestane, tj. kada nema misli, um doživljava sreću, a kada se svet pojavi, um prolazi kroz patnju.

25. Šta je mudro uviđanje (*gjana-drišti*)?

Ostati u tišini je ono što se naziva mudrim uviđanjem. Boraviti u tišini znači rastvoriti um u Sopstvu. Telepatija, poznavanje prošlih, sadašnjih i budućih događaja, kao i vidovitost, ne predstavljaju mudro uviđanje.

26. Kakav je odnos između stanja bez želja i mudrosti?

Stanje bez želja je mudrost. Između njih nema razlike; oni su isto. Biti bez želja znači ne poklanjati pažnju nijednom objektu, a mudrost je odsustvo svih objekata. Drugim rečima, kad se ne traga ni za čim drugim, osim za Sopstvom je nevezanost ili stanje bez želja; prebivanje u Sopstvu je mudrost.

27. Koja je razlika između samoispitivanja i meditacije?

Samoispitivanje je zadržavanje uma u Sopstvu. Prilikom meditiranja čovek zamišlja da je on *Brahman*, postojanje-svest-blaženstvo.

28. Šta je oslobođenje?

Oslobođenje je istraživanje prirode ega koji je zarobljen, i spoznaja sopstvene istinske prirode.

ŠRI RAMANARPANAM ASTU

Fusnote

1. Ovo je komentar A. Ozborna, urednika knjige „*Sabrana dela Ramane Maharšija*”, prema čijim autorskim delima je i urađen ovaj prevod (*The Collected Works of Ramana Maharshi*, p. 38 – 49).

2. „Mozak, kosti, mast, meso, krv, koža i seme – sedam komponenti, koje sačinjavaju grubo telo” (*The Collected Works of Ramana Maharshi*, p. 216).

3. *Apana, vjana, udana, samana* – zajedno sa pranom čine jedinstven „životni dah”.

4. Ovo je omotač blaženstva, *ananda maja koša*, poslednji omotač, koji prikriva istinsko Ja. Uzročno telo.

5. Odnosno *aham-vriti*, ili osećaj „ja”.

6. Kao što se vidi iz prvog dela knjige, pitanja je potrebno postaviti tako da bi se otkrio ego, skriven iza misli, da bi se izazvao unutrašnji odgovor „ja” ili „meni”. U slučaju drugačijeg odgovora, može se na primer upitati: ko to govori? Sa privremenim zaustavljanjem toka misli, tragalac mora sve vreme biti na oprezu i postavljati pitanje: ko oseća ovo stanje, ko crpi iz njega zadovoljstvo? U suprotnom, upašće u dubok

san. (videti: *Ramanananda Swarnagiri. Crumbs from His Table. Tiruvannamalai, 1969*)

7. Satvičnim ljudima se dopada hrana koja je sočna, zasićuje, od nje ljudi postaju dugovečni, snažni, bistrih misli, zdravi i radosni.

8. Neke od svojstava mešovite satve (prema *Šankari*): samoograničenje, samokontrola, strahopoštovanje, uzdržavanje od zla, težnja za slobodom, samoobrazovanje. Svojstva čiste satve (prema *Šankari*): duboki mir, jasnost duha, osećaj *Atmana* u sebi, uzvišeni spokoj, zadovoljstvo, zaranjanje duše u Sopstvo.

9. Stvaranje, održanje, uništenje.

10. Božansko stvaranje, održanje, razaranje, božanska obmana i božanska milost.

11. Zemlja, voda, vatra, vazduh i etar – pet uzvišenih suptilnih elemenata koji leže u osnovi materijalnog sveta.

12. Ime je navedeno kao ilustracija.

13. Pet omotača, iza kojih se skriva Sopstvo:

- 1) grubo telo (omotač „hrane”)
- 2) vitalni dah (vitalni omotač)
- 3) um (mentalni omotač)
- 4) intuicija

5) blaženstvo.

Sa praksom samoispitivanja po učenju
Šri Ramane Maharšija možete se upoznati u

Vedanta joga centru

Kontakt telefon: 060 40 32 261

Knjige iz Advaita Vedante

1. Ramana Maharši: Ko sam ja? (Kako spoznati sebe?)
2. U zagrljaju crvenog brega - Ramana Maharši (odlomci iz knjige Pol Brantona - "U potrazi za tajnom Indijom")
3. Mudrosti Advaita Vedante - Ramana Maharši
4. Pet himni Šri Arunačali - Ramana Maharši
5. Joga Vašišta Sara - odabrani stihovi
6. Učenje Ramane Maharšija - Artur Ozborn
7. Maha Joga - upanišadsko nasleđe u svetlu učenja Bagavana Šri Ramane - Lakšmana Šarma
8. Atma Vičara - put samoispitivanja po učenju Šri Ramane Maharšija

<https://aruna.rs/edicija/ramana-maharsi-advaita-vedanta.html>

Distribucija i plasman knjiga

A R U N A

064 15 77 045

www.aruna.rs

aruna@aruna.rs

Fejsbuk stranica:
/IzdavacAruna/

Prodajno mesto:
Prodavnica Maslina
Beograd, ul. Katanićeva 2
(kod Hrama Svetog Save)

Dobro nam došli!